

Publicerad 2010-11-10 23:06 av äbba

vintervita tystnad.

Efter dagens dimma, efter de många minusgraderna
har träden bytt skepnad, som klädda i bomull.

Från ovan faller flingorna och överallt,
överallt är det en dämpad stämning.
Överallt är det vitt och det enda som hörs
är mina fotsteg mot den packade snön,
det enda som rör sig snabbare är tankarna.

Och jag, på en plats så långt därifrån.
Så långt från de närmaste, från de som jag verkligen
håller nära

hjärtat mitt.

Så från stund till en annan förstår jag inte
inte hur någonting så enkelt kan bli så svårt

att bara några ord
skulle hjälpa mer
än vad tystnaden stjälper.

De ord som jag om nätterna ser passera
som om dagarna bara snurrar runt
är så svåra att säga när glädjen bli så stor

så stor bara för att jag får höra rösten.

Staden är liten, breddgraden nordlig
kanske nordligast av de alla städer i vårt land.

Tystnaden blir så påträngande när
mörkret faller
ljuset som förlorar minuter
varje dag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren äbba med Poeter.se id #13393 innehar upphovsrätten